

Til Udenrigsudvalget

Århus, 14. september 2008

Vedlagte bog "Kristenforfølgelser i Verden" giver en stribe eksempler på de forskellige former for diskrimination og undertrykkelse, kristne udsættes for rundt om på kloden. Disse forfølgelser forbigås ofte i tavshed af økonomiske og politiske hensyn, men fortjener at blive dokumenteret og eksponeret. Frihed til at have og praktisere religion, og friheden til at dele sin religion med andre, er fundamental. Beskyttes friheden til at tænke, tale og tro frit, sås frøene til andre friheder og til en konstruktiv udvikling i retning af demokrati og frihed. Bogen har blandt andet beretninger fra:

Nigeria, har store problemer i nord, hvor en kombination af institutionel diskrimination og voldelige episoder gør det både besværligt og farligt at være praktiserende kristen.

Ægypten, der stadig har et stort kristent mindretal, lægger ikke mindst vægt på at forhindre yderligere konvertering til kristendommen. På trods af at loven formelt ikke forbyder konvertering, modarbejder administrationen det systematisk, og åbner på forskellig vis for islamisters overgreb mod kristne.

Tyrkiet, der på grund af sit EU-kandidatur burde have effektiv religionsfrihed, har forhindret uddannelse af præster siden 1971, og lægger både juridisk og praktisk betydelige hindringer i vejen for de kristne mindretal. Et mindretal, der i det seneste århundrede af etniske udrensninger og folkemord er reduceret fra at udgøre ca. 25 % af befolkningen til under 1 %. På trods af EUs formelt strenge krav til Tyrkiet er religionsfriheden ikke reel, og bliver det næppe, idet kristne under tyrkisk lov blandt andet kan anklages for at 'fornærme den tyrkiske stat' (§301) og 'håne islam' (§ 216).

Irak, hvor krigen mod Saddam Hussein og senere islamiske terrorister har skabt et miljø, hvor kristne kan forfølges uden større risiko. Siden invasionen i 2003 har overfald og ødelæggelser af kristen ejendom medført mindst en halvering af den kristne del af befolkningen, der for en stor del tilhører den tidligere store assyriske kirke. Udrensningerne mod den kristne befolkning fortsætter. Specielt bombeangreb mod kirker og bortførelser med krav om enorme løsesummer rammer de kristne hårdt.

Saudi-Arabien. et af de lande, hvor undertrykkelsen er mest komplet, uanset at det kun ville være rimeligt, at de mange kristne arbejdere i landet skulle have tilsvarende vilkår som muslimer har i Europa og andre steder, hvor de frit kan bygge moskeer og praktisere deres tro.

Selvom det kunne synes sådan, er undertrykkelse og systematisk mishandling af kristne ikke kun et islamisk fænomen. Hindu-nationalistiske grupper i verdens største demokrati, Indien, har i markant grad optrappet deres overfald på kristne, ofte hjulpet af myndighedernes passivitet eller billigelse.

Den mest brutale undertrykkelse af kristne finder man sandsynligvis i Nordkorea, hvor brutaliteten mod de mennesker, der ikke indordner sig under regimets formelt marxistiske ortodoksi, er ubeskrivelig. Frygten for at frit tænkende mennesker kunne vælte regimet, er altgennemtrængende.

En farlig komponent, der går igen i undertrykkelsen af de kristne, er undertrykkernes gode relationer til statsmagten. Det ses tydeligt i Nigeria, Ægypten og Tyrkiet, hvor offentlige myndigheder 'har travlt' eller 'ikke har ressourcer' til at beskytte kristne, der overfaldes af muslimske grupper. Denne sammenblanding af religion og statsmagt er et alvorligt demokratisk problem.

På trods af problemerne, som Amnesty International m.fl. ikke rører, er der også beretninger om kristne, der tager deres lidelser med tålmodighed, tilgiver deres undertrykkere, og med mod og kærlighed igen bliver grebet af glæden ved at fortælle om en konstruktiv og menneskekærlig religion.

Det er vores håb, at denne bog kan give perspektiv til debatten ved at vise, hvor brutalt virkelig undertrykkelsen af religiøse mindretal er udenfor Europa. Det kan blive meget bedre.

Med venlig hilsen

Henrik Ræder Clausen, Foreningen Dansk Kultur, Postboks 161, 2870 Dyssegaard